

[Alfred Jensen.]

Officerskorpset, som vil være nødvendig, hvis det skal kunne bestride de stillede Opgaver inden for Hjemmeværnet tilfredsstillende. Der findes stadigvæk Folk inden for Officerskorpset, som har vist sig ude af Stand til at løse Opgaverne, som de skulde løses. Der foreligger alt for mange Meldinger om, hvorledes Officererne ikke har forstaaet at drage Erfaringer af det, der er sket under Besættelsen og i Tiden derefter. Jeg rejste under Debatten om den militære Undtagelseslov Spørgsmaalet om Behandlingen af Modstandsbevægelsens Befalingsmænd. Jeg fik intet Svar. Men de Problemer der omkring, der giver Anledning til Uro, suppleres yderligere med de Beretninger, som det hjemsendte Mandskab kommer med angaaende Tonen og Aanden i Hæren.

Altsaa, vi har ikke Tillid til, at man her har fundet den rigtige Ordning. For os ser det ud, som om det, man tilsigter, er en Militarisering i Stedet for at skabe et folkeligt Forsvar. Det kommer ogsaa til Udtryk i Spørgsmaalet om Mandskabets Rettigheder. Her er ikke et Ord om, at Mandskabet faar Rettighed til at organisere sig, til at have Tillidsmænd eller til paa nogen Maade at faa Indflydelse paa dets Forhold inden for Hjemmeværnet. Det var dog vist en rimelig Ordning, at man gennemførte mindst det samme, som praktiseres inden for Værnene med Talsmandsordningen.

Ja, alt i alt svarer Forslaget ikke til de Forventninger, som man inden for Modstandsbevægelsen har stillet til Hjemmeværnet, og jeg maa sige, at det gør det allermindst, naar vi ser paa § 21, hvori man saa at sige bryder Staven over Hjemmeværnsforeningerne, medens man jo i § 20 faktisk legaliserer og favoriserer visse andre Organisationer. Uden at sige noget ondt om de Kvindeorganisationer, der her er Tale om, eller om Skyttebevægelsen maa det vist være rigtigt at fastslaa, at ingen af disse Organisationer var i Stand til at løse de Opgaver, som det danske Folk stod over for under Besættelsen. Havde vi ikke faaet Modstandsbevægelsen, saa havde vi ikke faaet den Hjemmeværnsbevægelse, som vi har haft. De andre forstod ikke at løse de aktuelle Opgaver, det var Aarsagen til, at Hjemmeværnsforeningerne opstod, og naar man tager det i Betragtning, er det en ejendommelig Behandling, Hjemmeværnsforeningerne her bliver udsat for; jeg tvivler paa, at det er en forsvarlig Løsning paa Hjemmeværnsforeningsspørgsmaalet at gaa den Vej, som er antydet i Forslaget. Jeg tror ikke, man er i Stand til saadan uden

videre at afskaffe Hjemmeværnsforeningerne og gaa over til den nye Ordning. Jeg mener, at der stadig vil være en Opgave for Hjemmeværnsforeningerne i det mindste i Overgangstiden, jeg tror ikke, Hjemmeværnsforeningerne har udtømt deres Muligheder. Derfor synes jeg, man under alle Omstændigheder bør tage en anden Stilling til Hjemmeværnsforeningerne end antydet i § 21.

Ja, stort set kan man sige, at Forslaget bygger paa militære Traditioner, og at der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til de Erfaringer, der er indhentet under Krigen, og vi kan derfor ikke betragte det som det egnede Middel til Løsning af Hjemmeværnsproblemet.

Starcke: Da vor Gruppe ikke har noget Medlem i Forsvarskommissionen og vi kun har haft meget kort Tid til at se paa dette Lovforslag, overveje dets reelle Indhold og bedømme dets Konsekvenser, skal jeg kun fremsætte ganske faa Bemærkninger.

De fleste her hjemme er vistnok enige om, at det vil være godt at have et Hjemmeværn. Men Ideen i Hjemmeværnet var dets Frivillighed. Jeg beklager derfor, at Regeringens Forslag ser ud, som om det vil ødelægge Grundlaget for Hjemmeværnet ved væsentligt at basere det paa Tvangsudskrivning, saaledes som det fremgaar af § 9 i Lovforslaget, hvorimod man af det, der staar i § 10 om, at der ogsaa er Adgang for frivillige, let faar det Indtryk, at det kun vil dreje sig om Undtagelsestilfælde over for lidt aparte Mennesker. Vi forstaar ogsaa, at Lovforslaget kommer til at virke som en betydelig Udvidelse af Værnepligten ved Bestemmelsen om, at denne kommer til at gælde til det 50de Aar. Vi synes, det er uheldigt. Hvis man ser paa, hvad det var, der betød noget under Krigen og Besættelsen, er der ingen Tvivl om, at det var Frihedsbevægelsen, der betød noget. Jeg ser saadan paa det, at den tvungne Værnepligt vistnok mere end noget andet har ødelagt Forsvarsviljen og Forsvarsen herhjemme, og det, at man nu vil gøre, om jeg saa maa sige, selve Frivilligheden tvungen ved at gøre Hjemmeværnene tvangsudskrevne, tror jeg ikke vil gavne Udviklingen af en Forsvarsvilje, men snarere skade den. Frivillighed udelukker ingenlunde Forpligtelse, for hvis man frivilligt paatager sig en Forpligtelse, har man selvfølgelig en endnu større Bundethed, end den har, der kommer baglæns ind i en Forpligtelse ved Tvang.

Den Mangel paa Idyl, som hersker i Europa, gør det overvejende sandsynligt,